

Skarżąca podnosi także zarzut naruszenia zasady solidarności i lojalnej współpracy zarzucając Komisji, że nie podjęła dialogu i nie umożliwiła skarżącej wyjaśnienia spornych kwestii przed przyjęciem zaskarżonego rozporządzenia.

Skarżąca podnosi wreszcie, że zaskarżone rozporządzenie narusza prawo do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej, jako że wprowadzony zakaz połowów dotyczy osób, które w praktyce nie mogą zmienić rodzaju prowadzonej działalności i dla których jedynym źródłem utrzymania jest działalność połowowa, tym bardziej, że zakaz ten jest całkowity i nie dopuszcza żadnych wyjątków.

⁽¹⁾ Dz.Urz. UE L 180, str. 3.

⁽²⁾ Dz.Urz. UE L 367, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2007 r. — Kaloudis przeciwko OHIM — Fédération Française de Tennis (Roland Garros SPORTSWEAR)

(Sprawa T-380/07)

(2007/C 283/70)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dimitrios Kaloudis (Dassia-Corfu, Grecja) (przedstawiciel: adwokat G. Kaloudis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Fédération Française de Tennis (Paryż, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 lipca 2007 r.;
- uwzględnienie wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego Roland Garros SPORTSWEAR nr 3114477 dla klasy 25;
- obciążenie drugiego uczestnika postępowania przed Izłą Odwoławczą kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Roland Garros SPORTSWEAR” dla towarów należących do klasy 25 — zgłoszenie nr 3114477

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Fédération Française de Tennis

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowy znak towarowy „Roland Garros” dla towarów należących do klas 3, 16, 18, 22, 25, 28, 32, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu dla wszystkich towarów objętych sprzeciwem

Decyzja Izby Odwoławczej: uznanie odwołania strony skarżącej za nie wniesione z uwagi na opóźnienie w uiszczeniu opłaty za wniesienie odwołania

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2007 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-381/07)

(2007/C 283/71)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: P. Gentilli, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 007584 z dnia 18 lipca 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwot innych niż wnioskowane. Program DOCUP Toscana Cel 2 (nr CCI 2000 IT 16 2DO 001);
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 009059 z dnia 21 sierpnia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej okresowej deklaracji i zatwierdzenia wydatków oraz wniosku o płatność. Program DOCUP Veneto Cel 2 2000-2006 (nr CCI 2000 IT 16 2DO 005);
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 009061 z dnia 21 sierpnia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwot innych niż wnioskowane. Program DOCUP Cel 2 „Lazio” 2000 — 2006 (nr CCI 2000 IT 16 2DO 009);
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 009249 z dnia 29 sierpnia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwot innych niż wnioskowane. Program DOCUP Piemonte 2000 — 2006 (nr CCI 2000 IT 16 2DO 007);

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 009249 z dnia 6 września 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwot innych niż wnioskowane. Regionalny program operacyjny „Campania” 2000 — 2006 (nr CCI 1999 IT 16 IPO 007);
- oraz wszelkich wcześniejszych aktów związanych z tymi notami lub na których podstawie zostały one wydane i w konsekwencji obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne jak przywołane w sprawie T-345/05 Republika Włoch przeciwko Komisji ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004, str. 55.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2007 r. — Francja przeciwko Radzie

(Sprawa T-382/07)

(2007/C 283/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A.-L. During, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 809/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 894/97, (WE) nr 812/2004 oraz (WE) nr 2187/2005 w odniesieniu do pławnic ⁽¹⁾;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rozporządzenie będące przedmiotem niniejszej skargi ma na celu jednolite zdefiniowanie pławnic. Skarżąca kwestionuje definicję przyjętą w tym rozporządzeniu w zakresie, w jakim włącza ona do kategorii pławnic sieci takie jak sieć do połowu tuńczyków „thonaille” i z tego powodu włącza je do zakresu

zakazu ich stosowania przewidzianego w art. 11 rozporządzenia nr 894/97 ⁽²⁾.

W uzasadnieniu skargi skarżąca twierdzi w pierwszej kolejności, że nieważność zaskarżonego rozporządzenia należy stwierdzić z powodu braku uzasadnienia, ponieważ nie podaje ono powodów, dla których rozszerza ono ograniczenia stosowania pławnic na sieci stabilizowane takie jak sieć „thonaille”.

Po drugie zaskarżone rozporządzenie narusza jej zdaniem również zasadę proporcjonalności, ponieważ zakaz stosowania pławnic, tak jak zostały one zdefiniowane, ma charakter oczywiście nieproporcjonalny, biorąc pod uwagę cele, które zakaz ten ma realizować, oraz cechy szczególne sieci „thonaille” w porównaniu do innych rodzajów pławnic.

W końcu skarżąca utrzymuje, że zakaz stosowania pławnic, tak jak zostały one zdefiniowane w rozporządzeniu nr 809/2007, jest dyskryminujący, ponieważ ze względu na ich cechy szczególne brak jest uzasadnienia dla traktowania sieci typu „thonaille” w taki sam sposób jak inne pławnice.

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 894/97 z dnia 29 kwietnia 1997 r. ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 132, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2007 r. — Comune di Napoli przeciwko Komisji

(Sprawa T-388/07)

(2007/C 283/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Comune di Napoli (przedstawiciele: F. Sciandone i G. Tarallo adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007)3893 z dnia 8 sierpnia 2007 r.;
- zasądzenie odszkodowania od Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.